

Mētrienas Dzīve

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde
2017. gada jūlija avīze
Nr. 6 (225)

Foto – Valda Otvare

Jūlijs īsumā

01.07. Koris „Jūsma” piedalās dziesmu svētku modelēšanas koncertā Dikļos.
01. – 02.07. Dalība Latvijas čempionāta sacensībās ar pludiņa makšķeri.
02.07. Kapu svētki Ozolkalna kapos.
04. – 08.07. Dalība kruīzā Halsinki – Sanktpēterburga.
05.07. Dalība Madonas pilsētas atklātajā čempionātā pludmales volejbolā 3. kārtā.
08.07. Spēles Ļaudonas pludmales volejbola turnīrā.
08.07. Dalība Jēkabpils pilsētas makšķerēšanas sacensībās.
12.07. 88 gadu vecumā Saikavas dzimtas kapos guldīts rakstnieks un gleznotājs Jāzeps Pudulis.
15.07. 85 gadu vecumā Ozolkalna kapos guldīta Marija Grina.
17.07. Mētrienas un Ļaudonas pārstāvju kopīga talka Teterakmens apkārtnes uzkopšanai.
19.07. Dalība Madonas pilsētas pludmales volejbola čempionāta 4. kārtā.
21.07. Mūzikas festivāls „Mētrienas metronoms 2017” Ozolkalna estrādē.
22.07. Mētrienas makšķernieki piedalās sacensībās Līvānos.
29.07. Mētrienas makšķernieki piedalās sacensībās Mālpilī.
30.07. Dalība Sēlijas makšķerēšanas sacensībās.
31.07. Madonas novada pašvaldības vadība apmeklēja Mētrienu.

Notikumus apkopoja **Ilmārs Grudulis**

Mēs gribam vēl atgriezties dārzos

Pirmie apmeklētāji.

Šajā vasarā mūsu mākslinieku Krollju ģimene dāvāja skaistu velti mūsu pagastam. Pie pagasta pārvaldes ēkas tika iekārtots autoru dāvinājums „Mēs gribam vēl atgriezties dārzos”. Mākslas darbs tapis 1978. gadā. Materiāl/tehnika – šamots, 1200 grādu apdedzinājums. Autori – Izabella Krolle (1938.) un Natālija Mentele (dz. Briede) (1924 – 1987).

Paldies par skaisto dāvanu!

Solvitas Stulpīņas teksts un foto

Mākslinieki Krollji kopā ar Ilmāru Gruduli.

Laiks Teterakmenim

REDZESLOKĀ

17. jūlijā, apvienojoties Mētrienas tautas nama un Ļaudonas kultūras nama vadītājiem un pagastu iedzīvotājiem, kopīgā talkā tika sakopts mūsu puses lepnums – Teterakmens.

Teterakmens Latvijas dižakmeņu sarakstā atrodas 22. vietā. Tā garums – 5,5 m, platums – 5,1 m, augstums – 4,1 m, apkārtmērs 18 m. Līdz šim akmens, ieaudzis krūmos, gaidīja savu atdzimšanas stundu. Nu tā ir pienākusi.

Teterakmens atrodas uz Ļaudonas un Mētrienas pagastu robežas, tieši tādēļ tika izlemts par labu kopīgai talkai – sakopjot šo vēstures liecinieku. Pateicoties pagastu talkas dalībniekiem, apkārtnē ap Latvijas dižakmeni ir saposta, pie tā pielikta informatīva plāksne, kā arī pie ceļa uzstādīta norāde par Teterakmens atrašanās vietu.

Mētrienas tautas nama vadītāja Laura Biķerniece kopā ar Ļaudonas kultūras nama vadītāju Signi Prušakeviču, sagaidot Latvijas simtgadi, aicina arī citus Madonas novada pagastus rīkot sadraudzības

Teterakmens.

bas talkas – sakopjot kādu vērtīgu, bet piemirstu vietu.

Sakām paldies Austrim Apsītim par vēstures materiālu apkopošanu un Ļaudonas vidusskolas pavārēm par garšīgo zupu talcinieku pusdienām.

Esam par skaistu, sakoptu Latviju un vidi mums apkārt!

**Lauras Biķernieces un Signes Prušakevičas teksts
Valdas Otvares foto**

Ciemos pie Teresas Timofejevas

CILVĒKS STARP MUMS

Mēs, deju kolektīva „Saulgriezes” meitenes, devāmies ciemos pie ilggadējās kolektīva dalībnieces Teresas Timofejevas. Nu jau vairāki gadi, kā Teresa ne-dejo. Bet, kā pati atzina, labprāt to darītu, ja tikai veselība atļautu. Pavisam Teresa kolektīvā aizvadīja četrpadsmit gadus. Izdejošas daudzas dejas, ir pabūts daudzos klubos un tautas namos, lai kuplīnātu koncertus un saietus.

Spurojoties pretī slimībām, Teresa turpina darīt ikdienas mājas darbiņus. Ir iekopts piemājas dārziņš, kur aug viss nepieciešamais iztikai. Uz balkona ražas laiku gaida tomāti. Turpat arī ierīkota barotava putniņiem. Teresa pateicīga kaimiņiem, kuri neatsaka un daudzajiem draugiem, kas piezvana un apjautājas, kā klājas. Vakaros Teresas sabiedrotais ir televizors. Nu patīk viņai seriāli un koncerti.

Atceroties kopā pavadītos mirkļus un runājot par šīs dienas notikumiem, laiks paiet nemanot. Esam priecīgas par atkal satikšanos. Vēlam Tev, Teresa,

PATEICĪBA

Paldies Daigai Podiņai, Alīnai Rimšānei, Solvitai Stulpiņai, Antoņinai Krasovskai, Tatjanai un Arnim Mūrmaņiem par man sagādāto pārsteigumu.

Teresa Timofejeva

Visas kopā.

veselību, būt tikpat optimistiskai, kā līdz šim un lai nekad nepietrūkst līdzcilvēku klātbūtnes.

**Solvita Stulpiņa
Foto no personīgā arhīva**

Teresas putnu barotava.

Ražas laiku gaida tomāti.

Lauku dārza valdnieks

REDZESLOKĀ

Flokši ar saviem spilgtajiem, krāšņajiem ziediem, kas sakārtoti lielās, skaistās, kompaktās ziedkopās, ir pelnījuši goda nosaukumu – lauku dārzu valdnieks!

Kopā ar Inesi Po-
diņu ciemojāmajos
Vēsmas Zepas
puķu dārzā, lai
apskatītu flokšu
krāšņos ziedus.
Tas jau nebūtu
nekas neparasts,
reti kurā dārzā ne-
zied šie krāšņie,
smaržīgie augi. Bet
Vēsmai ir četrpadsmit
flokšu šķirnes!

Jau izkāpjot no
mašīnas, mūs sa-
gaida spēcīgs flokšu
aromāta vilnis. Un
kāda krāsu bagātī-
ba – balti ar sārtiem vidiņiem, rozā,
violeti, balti, lašu krāsā, tumšāki,
gaišāki. Kā atklāj Vēsma, šķir-
ņu pavisam esot ļoti daudz.
Man gan jau tagad tas liekas
daudz, jo, atceroties bērni-
bas laikus, pie mājām zie-
dēja tikai divu krāsu flokši
– balti un rozā.

Stāsta Vēsma: „Flok-
šu galvenais ienaidnieks ir
miltrasa. Pārlietu liels mitrums
augsnē var būt priekšnoteikums
miltrasas attīstībai. Tad tos ir
nepieciešams miglot ar attiecī-
giem fungicīdiem, kuri ir pieeja-
mi dārzkopības veikalos. Mūsu
flokšu stādījumos jau gadiem
ilgi miltrasas postījumi nav
novēroti, jo tiek audzētas sevišķi

**Savu laiku
gaida
krūmmellenes.**

**Pie diķa gozējas skaists stārķis –
mazmeitiņas pašdarināta dāvana.**

**Starp
smaržīgajiem
ziediem
saulē gozējas
dekoratīvās
zemenes.**

Dārza valdnieks – floksis.

Vēsma Zepa savā puķu dārzā.

miltrasas izturīgas šķirnes. Maniem
flokšiem izvēlēta pateicīga vieta – vē-
jaina”.

Vēsmas dārzs ir skaists, ļoti
gaumīgi iekopts un mīlēts. Liels
palīgs dārza darbos ir vīrs
Jānis. Jau tagad redzams,
kāds puķu dārzs izskatīties
tuvākajā laikā, izveidots un
tiek iekoptas jaunas puķu
dobes.

**Solvitas Stulpiņas
teksts un foto**

Jūlijā vairāk Rolands un Genādijs

MAKŠKERĒŠANA

1. un 2. jūlijā Kalsnavā notika Latvi-
jas čempionāts makšķerēšanā ar pludiņu
tautas klasē. Sacensībām bija izvēlēta
Aiviekstes upe pie atpūtas bāzes „Vētra-
nes”. Mētrienas krāsas aizstāvēja Jelena
Strogova, Rolands Kaļeņikovs, Genādijs
Sinkevičs, Ingars Vestfāls, Vitālijs Frolovs
un Gintars Vestfāls. Mētrienas makšķer-
nieki sadalījās divās komandās. No vien-

padsmīt komandām „Mētrienai 1” sestā
vieta, bet „Mētrienai 2” desmitā vieta.

Nākošajās četrās sacensībās da-
žādās Latvijas ūdenskrātuvēs piedalījās
tikai Rolands Kaļeņikovs un Genādijs
Sinkevičs.

9. jūlijā mūsu makšķernieki startēja
Jēkabpils pilsētas svētku makšķerēšanas
sacensībās. 22. jūlijā Mētrienas zivju ķērā-
ji izmēģināja roku Līvānos. Abās iepriekš
minētajās sacensībās augstus rezultā-
tus mētrienieši neguva. Toties 29. jūlijā

sacensībās Mālpilī Rolands prata noķert
dianas lielāko zivi – 965 gramus smagu
līni. 30. jūlijā Rolands un Genādijs cīnījās
Salas novada Sēlpils pagasta Daugavas
svētkos Zvejnieklīcī. Rolands bija viens
no meistarīgākajiem sacensību dalībnie-
kiem. Viņš izcīnīja 2. vietu ar 2,4 kg zivju.
Augustā Rolands plāno makšķerniekus
vest uz Ļaudonu, Meņģeli, Preiļiem un vēl
citur, kur vien notiks sacensības.

Ilmārs Grudulis

Jāzeps Pudulis piemiņai

PIEMIŅAI

8. jūlijā mūžībā devās Jāzeps Pudulis. Rakstnieks, gleznotājs, grāmatas „Zemes spēks” autors. Jāzeps Pudulis piemiņai publicējam viņa rakstus „Pirmā zveja” un „Dūmaļas”.

Pirmā zveja

Tajā tālajā trīsdesmito gadu vasarā man varēja būt gadi pieci, seši, lietus nelija, akas izžuva, ūdeni lopiem nācās pievest no tuvējā ezera. Biju aizgājis pie kaimiņu bērniem, sadomājām iet uz Islienīti paplūncāties, aizejam – upīte tukša. Sīkas ūdens urdziņas knapi veļas akmeņiem pāri. Paejam tālāk, te pie paša krasta iedobīte. Dziļums varēja būt centimetri trīs, šeit no pārējā ūdens atšķirtajā bedrītē pilns sīku grundulēnu. Mēģinām kādu notvert, nekā. Janka, kā vecākais, ieminas, ka vajadzētu aizskriet pie Juronkuļa. Viņam nojumē esot neliels tikliņš ko par paladziņu sauc. Bet šie mazi sīkaļas paladziņa acīs ies cauri. Nezinu, kuram ienāca prātā, ka it labi paladziņa vietā varētu izmantot Elziņas jauno lakatiņu. Meitēns lakatiņu negrib dod, bet mēs esam trīs, mūsu pusē pārsvars. Nepagāja ne cik ilgs laiks, kad dobiti iztukšojuši, ar lomu steidzām mājup. Skaidrs, ka no Elzītes mātes dabūjām kārtīgu rājienu. Lakatiņš pilns dubļu un gruzu, vienā stūrī pat prāvs caurums uzradies. Bet liela panna ar krējumā cep tiem grundulēniem, tas tik bija ēdiens. Vēlākos gados tika ceptas karpas, līņi un dažādas citas zivis. Bet tādu baudījumu, kā ēdot pirmo grundulēna lomu, nekad neesmu izjutis.

Bija pagājuši vēl gadi divi, es toreiz jau biju ieskaitīts gana kārtā. Vienu pēcpusdienu aizklīdām līdz Švāna tiltam. Skatāmies, kā viens vīrs turpat tilta augšpusē velk skaistas raudas. Gribētos arī mums izmēģināt. Bet kur ņemt makšķeres? Pēc pāris dienām pie manis atskrien Janka, iesim pusdienlaikā makšķerēt. Viņš divas bambusa makšķeres pa kluso aizņēmis no makšķernieka un mednieka garā Elkšņa. Saraku sliekas un uz upi prom. Bet šodien atkal mūsu noskatītajā vietā ar trim gruntenēm kāds makšķerē un ik pa brīdim ceļ skaistas raudas. Labi, ejam uz pretējo krastu, te gan upe mazliet seklāka. Uz trim makšķerniekiem divas makšķeres – tā tad darbs uz maiņām. Nevarētu teikt, ka mums nekērās. Asarēni, plicēni un pa kādai sīkai raudīnai paņēma it bieži. Bet tādas lielas, kā tam tur pretējā krastā, nevienas. Ejot

mājās ienāca prātā, ka vajadzēja tam onkulim pajautāt, kādu barību viņš liek uz āķa? Ja jau mūsu slieciņas lielās zivis izbrāķēja. Nākamā zveja sanāca vācu laikā. Mācījos Stalīdzānu skolā otrajā klasē. Vasaras sākumā puišēji lielījās, ka Islienā grīvā savilkuši pamatīgus asarus. Vajadzētu izmēģināt, saku, bet kur ņemt makšķeres. Beidzot Jankam bija palaimējies no tā paša Elkšņa izkaulēt dažus āķus. Nociertām slaidus bērziņus, nomizojam un nolikām saulē pažūt. Man mamma iedeva pus spolītes stiprāku diegu. Arī kaimiņu puikas bija kaut ko sagrabinājuši. Nospriedām, ka uz pāris stundām nav vērts sākt. Tad nu vienā vakarā laižam uz Isliefītes grīvu. Bet vasara jau iet uz otru pusi un ūdens upē krietni nokritis. Pa visu nakti trijātā izvilkām septiņas zivteles. Ne ko cept, ne ko vārīt. Toties kaimiņu peļu junkuram brokastis labi labās. Notiesājis mūsu lomu, lēnitiņām aizčāpoja nosnausties. Nākamā zveja sanāca tikai pēc kara. Mājas kara laikā nodega un jaunā mītne bija krietni tuvāk upei. Sabumbota, saspridzināta tilta vietā uzcelts jauns. Tēvs man palīdzēja no zirga astriem pagatavot auklas. Kādā dienā, saķēris sienāzus, devos zvejā. Jaunajam tiltam, tāpat kā iepriekšējam, augšpusē divi ledlauži. Tilta cēlāji patiltē bija pametuši dažus dēļus. Vienu pārliku līdz ledlauzim un sēdos ledlauzim virsū. Ūdens nebija pārāk dziļš, bet skaidrs. Es no augšas varēju redzēt, kā šķauņi spīdina sudrastos sānus, ķērās labi, pāris stundās zebenīca pilna, tā ka bija ko stiept. Turpmāk mājās zivju tovasar netrūka. Varēja pat kaimiņiem padalīt. Kādreiz makšķerējot dzirdēju divu vīru sarunu. Tur lejāk upes līkumā ņemot tādi šķauni pa divi, trīs kilogrami. Kādā dienā aizeju uz upes līkumu, mētāju, mētāju makšķeri – nekā. Var redzēt, ka tur upes vidū spēlējas pamatīgas zivis, bet es ar savu īso makšķeri tām klāt netieku. Neko darīt, brienu ūdenī līdz pat krūtīm. Jā, nu varu ēsmu aizmest līdz upes viducim. Jau pirmajā metienā mans sienāzis pazuda kādai rīmai mutē. Piecirtu, kaut kas noraustījās un izcēlu makšķeri bez āķa. Kā par nelaimi, rezerves āķi nebiju līdzī paņēmis. Neko darīt, jāiet mājās. Tomēr nācu pie slēdziena, ka mani zvejas rīki nav tādām lielām zivīm piemēroti. Nekas cits neatlika, kā piestaigāt turpat uz ledlaužiem. Kādu dienu, nākot mājup ar pamatīgu lomu, mani apturēja pasīks večuks. Viņš vaicā: „kā man ķēries?”, es lielīgi rādu, kādas man skaistas šķaunes tarbā. Nekas, tev ir šodien paveicies. Bet dēliņ kaut tu būtu redzējis kādas

zivis Aviektstē bija, pirms to izbagarēja. Ķērās tādi makani, ka bija ko nocīnīties, kamēr dabūjām krastā. Ejot tālāk, ienāk prātā, ka es vēl biju tāds sīkaļa. Tēvs no Meirāniem pārveda prāvu zebenīcu pilnu skaistām raudām. Bija aizbraucis uz Meirānu sudmalām samalt rudzus maizītei. Malēju daudz, pāris stundas jāgaida. Nogājis pie upes, redzu kā otrā krastā kāds puišelis velk raudu pēc raudas. Nogriezis kārtīgu kārklu vicu. Veikalā paņēmis diegu spolīti un nelielu saspraužamo adatu, no tā pagatavojis kaut ko līdzīgu āķim. Pie zirga pieķēris mušas un pāris stundās zebene pilna. Daudzas atkritušas, jo āķim nebija atskabargas. Būtu tajos laikos tādi zvejas rīki kā šodien, kādus gan lomus neceltu.

Mans makšķernieka stāsts tepat astoņdesmit gadi. Par Aviektstē, kanālā, Lubāna un citos ūdeņos makšķernieka piedzīvojumiem pastāstīšu citreiz.

Jāzeps Pudulis

Dūmaļas

Caur autobusa logu vēroju garām slīdošas lauku ainavas. Bet tas viss neskaitāmas reizes redzēts. Lai nokļūtu Rīgā, šo autobusu izmantoju tepat pusgadsimtu. Pāršķirstu līdzpaņemto „Mājas viesi”. Lasišana autobusā nevedas. Te manu uzmanību piesaista divas priekšā sēdošas meitenes. Vienai varētu būt gadi astoņpadsmit, otrā pāris gadi vecāka. Meitenes paskaļi čalo par eksāmeņiem. Ir tas laiks, kad augstskolās sākas iestāju eksāmenu kārtošana. Prātā iekrīt tie tālākie pēckara gadi, kad pats braucu uz Rīgu, lai mācības turpinātu. Trīsdesmit kilometri ar zirdziņu līdz Madonai. Pēc tam pārpildītā vilcienu tālāk. Meitenes glītas, gaumīgi tērpušās. Valodiņa sprēgāt sprēgā, prieks noklausīties.

Aizkrauklē šoferis paziņo, piecpadsmit minūtes autobuss stāvēs. Daži vīri izkāpj, lai pārpīpētu. Pēc brīža arī meitenes autobusu atstāj. Paņemtu atkal „Mājas viesi” pāršķirstu. Paskatos pa logu, manas apjūsmotās meitenes ir parastās dūmaļas. Jāsaka, ka cigareti gan pirkstos tur galanti, kā augstāko aprindu dāmiņas kinofilmās. Bet šīm meitenēm dzīve tik tikko sākusies un sāk sevi bendēt ar nikotīnu. Prātā ienāk nesen Madonā redzētais. Divas vidusskolnieces stundu starpbrīdī atsteidzās uz ielas malā esošo soliņu, lai ātrumā ievilkto dūmu. Un tā meitene Saulkrastos, kura simts metrus pirms skolas aiz egļu dzīvzoga steidza nopīpēt cigareti. Bet šīs meitenes apprecēsies, kļūs māmiņas. Vai spēš atmet smēķēšanu, gaidot mazuli? Pēdējā laikā

it bieži televīzijā rāda nelaimīgos bērnus, lūdz palīdzību, lai par saziemojoto naudu varētu bērnus ārstēt ārzemēs. Kad redzu šos nelaimīgos bērnus, iedomājos, ka zināms procents varbūt ir pašu vecāku vainas dēļ.

Pirms dažiem gadiem kādā vasaras pēcpusdienā biju aizbraucis uz Islienu pamakšķerēt. Lejpus Aiviekstes slūžām, kur upe met līkumu, gar krastu ir nelie-la straume. Parasti tur var dabūt prāvus asarus un raudas. Pa retam pat pie kriet-na breksēna tikt, kā par brīnumu, šodien te esmu vienīgais makšķernieks. Te no ceļa lejā noripo mašīna. No tās izkāpj divas sievietes ar puīšeli. Viena vēl pa-jauna, otra krietni vecāka. Kas par ideālu ģimenīti nopriecājos, jo parasti puikas makšķerēt ved tēvi. Atbraucēji vietas ieņēmet tepat man aizmugurē. Pēc brīža jūtu tabakas dūmu smaku. Atskatīties ieraugu, ka mazais puīšelis, kuram varētu

būt gadi septiņi, sēd uz apgāzta spainīša un smēķē. Bet māte turpat dažu metru attālumā, sarunājoties ar otru sievieti, ik teikuma bez vārdiem „mat” neiztiek. Vai šādus vecākus nevajadzētu sodīt, kas bērniem ļauj bendēt veselību? Te nu bija ideāla ģimenīte.

Atceros vēl kādu notikumu Rīgā. Brālis tolaik mita leriķu ielā. Kādā lietainā pēcpusdienā pa trotuāru man pretī streipuļo samirkusi, dubļiem notašķījusies jaunā māmiņa. Esmu laimīgi ticis tai garām. Izdzirdu aizmugurē troksni, atskatīties ieraugu – sieviņa nogāzusies uz trotuāra un rāpus cenšas tikt līdz tuvējam stabam. Ar mokām uzslienas kājās, nolamājas trīsstāviem vārdiem un klunkurē tālāk. Laikam kāds bija paziņojis attiecīgai iestādei. Atbrauca miliči un, iebīdījuši grūtnieci mašīnā, aizveda uz atskurbtuvi.

Jāzeps Pudulis

Informē sociālais dienests

AKTUĀLI

Madonas novada pašvaldības Sociālā dienesta sociālā darbiniece R. Šuvcāne informē, ka, pamatojoties uz Madonas novada pašvaldības saistošajiem noteikumiem Nr. 2 „Par Madonas novada pašvaldības sociālajiem pabalstiem”, ir iespēja pretendēt uz pabalstu mācību uzsākšanai skolās.

Uz pabalstu mācību uzsākšanai skolās var pretendēt ģimenes (personas), kuras ir atzītas par trūcīgām vai maznodrošinātām, kā arī daudz bērnu ģimenes.

Pabalsts paredzēts mācībām Madonas novada pašvaldības vispārīgā izglītībā skolās, vai citās ārpus Madonas novada esošās skolās, ja nepieciešams speciālās izglītības programmās, kuras nenodrošina Madonas novada pašvaldī-

bas vispārīgā izglītībā skolās, uzsākšanai – 75 € vienam bērnam trūcīgā ģimenē un 45 € vienam bērnam maznodrošinātā vai daudz bērnu ģimenē; vienu reizi gadā. Pabalsts tiek izsniegts dāvanu karšu vai skaidras naudas veidā.

Pabalstam var pieteikties līdz 2017. gada 15. septembrim pie sociālās darbinieces Mētrienā, iepriekš zvanot uz telefona numuru 20232979.

Daudz bērnu ģimene — ģimene, kuras aprūpē ir vismaz trīs bērni, to skaitā audžuģimenē ievietoti un aizbildnībā esoši bērni. Par daudz bērnu ģimenes bērnu uzskatāma arī pilngadīga persona, kas nav sasniegusi 24 gadu vecumu, ja tā iegūst vispārējo, profesionālo vai augstāko izglītību (Bērnu tiesību aizsardzības likuma 1. panta 16. punkts).

Rīta Šuvcāne,
sociālā darbiniece Mētrienas pagastā

Volejbols jūlijā

SPORTS

Madonas pilsētas atklātajā pludmales volejbola čempionātā jūlijā tika izspēlēti divi posmi. 3. posms – 5. jūlijā, 4. posms – 19. jūlijā. Neskatoties uz to, ka vēl priekšā 6. posms 2. augustā, Mētrienas volejbolistu stablais sniegums prognozē iekļūšanu finālā. Jānovēl Arturam Fridrihsonam, Jurģim Seržānam, Edmundam Maltam un Andrim Seržānam labi nospēlēt 5. posmā un veiksmi finālā Madonā 10. augustā.

Mēs sekojam Vinē notiekošajam pasaules čempionātā pludmales volejbolā. Sevišķi tāpēc, ka tur spēlē mūsu Edgars Točs. Taču viņu Donavas krastos gaida sarežģīts pārbaudījums. 3. augusta sešpadsmitdaļfinālā Edgars Točs un Rihards Finsters stāsies pretī pasaules čempioniem no Brazīlijas. Pēc tam sekos vēl divas spēles.

Mētrienā jūlijā sporta zālē treniņi notika ierastajā kārtībā.

Ilmārs Grudulis

LĪDZJŪTĪBA

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.

/J. Rūsiņš/

2017. gada 8. jūlijā
88 gadu vecumā miris

JĀZEPS PUDULIS.

2017. gada 10. jūlijā 85 gadu vecumā
mirusi **MARIJA GRINA.**

Lai vieglas smiltis aizgājējam un
patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

Mētrienas pagasta pārvalde

Es aizeju un tomēr
palieku,
Gan baltā saulē,
gan zilā jūrā,
Gan šalcošā vējā –
es esmu pie jums.

/Ā. Elksne/

Izsakām patiesu līdzjūtību
JĀZEPAM PUDUĻAM piederīgajiem,
viņu zemes klēpī guldot.

„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Gan sāpju dienas,
Gan saules rīts,
It viss tiek klusi zemē tīts.

/E. Vēveris/

Skumju brīdī esam kopā ar
Lieni Aļeņikovu, MĀMIŅU smilšu
kalniņā pavadot.

Mētrienas pamatskolas kolektīvs

INFORMĀCIJA LAUKSAIMNIEKIEM!

**Termiņš zālāju nopļaušanai un
novākšanai pagarināts līdz 15. sep-
tembrim**

Ņemot vērā nelabvēlīgos laika apstākļus, lauksaimniekiem, kuri izmanto zālājus lopbarības vajadzībām, arī šogad Zemkopības ministrija ir paredzējusi iespēju līdz 15. septembrim nopļaut un novākt tos zālājus, kurus, biežoti nokrišņu un lielā mitruma dēļ, nebūs iespējams nopļaut un novākt līdz 15. augustam.

Informāciju no ZM mājas lapas
sagatavoja **Inese Podiņa,**
lauku konsultante Mētrienas pagastā

Ilmāram Grudulim – 80

MĒNEŠA JUBILĀRI

20. jūlijā nozīmīgu jubileju atzīmēja Mētrienā un daudzviet citur cienīts, mīlēts un godāts cilvēks – Ilmārs Grudulis. 22. jūlijā „Lejasskolas” pagalmā viņu sagaidīja un ceļā doties aicināja Lilita Mālniece, Aija Špure, Artūrs Grandāns, Valda Otvare, kā arī sapušķotais pagasta busiņš.

Nāc, Dosimies pa lietuz mazgātām takām meklēt mirkļus – kā jāņtārpiņus. Astoņos gadu desmitos sakrāti miljoni mirkļu. Nāc – viss būs ikdienišķi vienkārši – gadus pārstaigājot, atmiņas mums stāstīs par pirmo iesākumu, par meža avenājiem, par svētku un darba dienām... viss būs bezgala vienkārši... Mums līdzīti būs Ceļasoma ar ceļadomām, maziem niekiem un lieliem notikumiem.

Jubilārs tika aicināts doties ceļā, pa viņam vien tuvām, mīļām un zināmām vietām. „Liepiņu” mājas, kur „vecajā mājā” arvien vēl mīt mazais, čaklais un drosmīgais sešgadnieks puika, kāds tu te ienāci no Stalīdzāniem”. Vecais labais sporta laukums un Mētrienas pamatskolas sporta zāle. Pārbrauciens uz Pilskalnu – Mētrienas augstāko punktu, kur jubilāru sagaida mednieki un putnu vērotāja Astrīda Kārkliņa.

Visskaistākie mākoņi pasaulē
Ir šeit virs manas galvas
Visskaistākie mākoņi pasaulē
Būs šeit arī rīt – gubu vai spalvu
Bet noteikti būs.

Un mūžīgi
Virs manas pasaules kokiem,
Virs putniem, virs sētām, virs
skursteņiem,
Virs mājām, kur dzīve notiek
...Es apguļos zālē (zili zvaniņi zied)
un
Mākoņu aitiņas ganu...
(M. Laukmane)

Atkal pārbrauciens – „Kārkliņu” mājas, kur Ilmāru sagaida dramatiskais kolektīvs, pienotavas meitenes un viņa 1961. gadā stādītais ozols.

„Zīles”, pagastmāja, dīķis pagasta centrā un Ilmāra lolojums – akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”.

Un ar akmeni es
Draudzējos vēl arī tāpēc ka
Akmens nav plāpa.
Varu uzticēt visu kas
Priecē
Neviena vīpsnās grumbiņa
Neievelkas
Akmens pierē.
Neviens noraidījuma žests –
Ir tikai
Uzticēšanās.
Ir tikai akmens un
Es.
(M. Laukmane)

Ceļā aicina un spēlē
Rihards Jefimovs.

Jubilārs kopā ar sievu Melītu
„Kārkliņos” pie paša 1961. gadā
stādītā ozola.

Pie Ilmāra stādītā ozola.

Aldis Ošs un Valdis Broks iejutušies
mācītāja Jāņa Oša un skrodera
Edvarda Gruđuļa tēlos.

Visas dienas garumā
jubilāru darbojās pasākuma
vadītāja Aija Špure un
muzikants Artūrs Grandāns.

Jubilāru sveic mednieki.

Pasākuma iniciatore
krustmeita Lilita
Mālniece.

Ilmāru sveic
Palmīra Brice.

Centra birzītē Ilmāru sagaida un šūpoties aicina seši krustbērni, piespraužot pušķi un aicinot tālāk uz tautas namu – Nāc! Iesim tālāk pa sendienu taku, kur bērzu zaros tvan pazīstams smārds. Nāc! Iesim vēlreiz ar jaunības dziesmu, lai bērzu stabules līdzī mums skan. (O. Skuja).

Tautas namā – apliecības izsniegšanas „ceremonija”, kur jubilāru sagaida ilggadējā Mētrienas tautas nama vadītāja Daina Āboliņa, kādreizējais Kultūras ministra vietnieks Ilgvars Batarags.

Ceļasoma pilna – tajā šalko iestādītie koki, ligzdo putni, griežas ūdeņu atvari, no tās laužas ārā sportista azarts, tajā stipri turas trenera, mednieka un makšķernieka pacietība, tajā lāso donora dzīvinošā asinlāsīte. Tur dzīvesgudri klusē pagastveča pieņemtu klade, un draudzīgi ar citām lietām sarunājas prasme uzklaust ļaudis. Somā glabājas Ilmāra dokumentēts pagasta notikumu arhīvs, mēneši īsumā, gadi īsumā, Mētrienas dzīve īsumā. Tur zviln vairākām paaudzēm izsniegtās mūža svarīgāko notikumu apliecības. Tajā lepmi un svinīgi ielocīti Ilmāra izlotie un Gunāra Kroļļa veidotie Mētrienas identitātes simboli – karogs, ģerbonis un atzinības raksts. Visiem blakus omulīgi ieritinājies akmens „Visiem, kas dzīvojuši Mētrienā”. Kautrīgi malīnā stāv saņemtie sabiedriskā darba vimpelji, goda un atzinības raksti, balva par mūža ieguldījumu sportā, Latvijas televīzijas sporta raidījuma pateicība trenerim, lielā gada balva medniecībā, Meža mātes pateicības par iestādītājiem un izkoptajiem mežiem.

Jubilāram vēlam –
Liec savā šodienas mugursomā
Visu, ko vēlies, vienīgi
Neliec gaušanos par
Vakar nepiepildītiem sapņiem.
Liec savā šodienas mugursomā
Visu, ko vēlies vienīgi
Neaizmirsti ielikt ticību tam
Ka sapņi piepildīsies bet
Patiesībā
Tad tā arī nemaz vairs nebūs
Mugursoma –
Tie būs
Putni un tāpēc
Neviens īpaši nebrīnīsies ka
Tavai ikdienai
Pieaugs spārni.

(M. Laukmane)

Paldies Lilītai Mālniecei un Aijai Špurei par skaisti noorganizēto svētku dienu un sirdsmīļiem vārdiem.

Valdas Otvares foto

Makšķernieču Jejenas Strogovas un Kristīnes Mutores sveiciens.

Krustbērnu veltītā dziesma.

Pagasta pārvaldes darbinieki sveic jubilāru.

Ceļu pie jubilāra mēroja arī bijušie sportisti.

Tikšanās vecajā kantora ēkā.

Nu gluži kā tajos laikos – Daina Āboliņa.

„Ābeles” meitenes.

Tikšanās ar aktrisi Zani Daudziņu

SIEVIEŠU KLUBIŅĀ

Iepriekšējā rudenī klubiņā bija jauka tikšanās ar Latvijas Nacionālā teātra aktrisi Zani Jančevsku un tad dāmas izteica ļoti lielu vēlmi tikties ar Jaunā Rīgas teātra aktrisi Zani Daudziņu, bet redzot, cik viņa aizņemta, neuzdrošinājās uzaicināt ciemos... Un tad, dažas dienas pirms vērienīgā Praulienas pagasta 510 gadadienas pasākuma uzzināju, ka par vienu no pasākuma vadītājiem būs aktrise Zane un viņas vēlēšanās ir apmeklēt tēva dzimtās mājas „Kucēniešus,” kuri padomju laikos tika pārdēvēti par „Saulgriežiem.”

Mēs šīs lielās, skaistās mājas, ar vitrāžas stikliņiem balkonā, atceramies kā brigādes centru, kur darbojās bērnodārzs, dzīvoja brigadiere, laukstrādnieki, zirgkopēja ģimene, jo lielajā, vēl šobrīd skaistajā no laukakmeņiem mūrētajā kūtī bija vairāk nekā 10 zirgi. Un vēl vecākās paaudzes dāmas atceras līksmos Jāņus „Saulgriežu” šķūnī, ar darvas mucu pagalma vidū, lielu, bagātīgi klātu galdu pa visu šķūņa galu un dančiem līdz rīta gaismai pūtēju orķestra pavadībā...

Savulaik, pirmās Latvijas brīvvalsts laikā „Kucēniešos” saimniekoja Zanes tēta ģimene – vectētiņš Eduards Goba, kurš īsi pirms kara vairāku gadu garumā bija Saikavas pagasta vecākais, omīte Anna Goba – čakla mājsaimniece un 3 viņu bērni: Ruta, Līgita un Jānis. Zanes tētis Jānis Goba bija jaunākais, ilgi gaidītais vienīgais dēliņš ģimenē. Ja ne padomju okupācijas gadi, viņš likumsakarīgi būtu kļuvis par varēnās saimniecības mantinieku un saimnieku „Kucēniešos”. Tomēr svešās varas ienākšana Latvijā un pēc tam arī nežēlīgais karš atnesa neatgriezeniskas pārmaiņas. Kara laikā Gobu ģimene devās bēgļu gaitās un savos rūpīgi koptajos un lolotajos „Kucēniešos” tā arī vairs neatgriezās. Vectētiņš Eduards Goba, ko Zanes mamma atceras kā ļoti sirsniņu un labestīgu cilvēku, bija spiests izbraukāt Sibīriju. Liktenis bija vismaz tik labvēlīgs, ka viņš izdzīvoja, atgriezās Latvijā, vēl varēja padancot sava dēla kāzās un padomju gados pavadīt kopā ar Zanes omīti mierīgas, pieticīgas vecumdienas mazmaziņā Rīgas istabiņā, mūža nogalē strādādami kā sētnieks un apkopēja kādā Pārdaugavas iestādē.

Atmiņu stāsti un fotogrāfijas par senajiem laikiem.

Zanes tētis Jānis Goba.

Negaidīta satikšanās ar tēva māsas bērnības draudzeni Ausmu.

Laiks tiek pavadīts dziedot Ligo dziesmas un mīlojoties ar dabas vēltiem.

Lilītas Mālnieces čaklo bitīšu vākums tiks arī medus cienītājam Vilim Daudziņam.

Ģimenē vienmēr ar lielu lepnumu pieminējuši faktu, ka prezidents Kārlis Ulmanis „Kucēniešos” 1939. gadā apbalvojis kā sakoptāko māju pagastā. Zanei gribas cerēt, ka strādīguma gēns un mīlestība pret savu mājvietu ir pārmantota arī viņas ģimenē. Tā kā neizdevās turpināt lauku dzīvi savā senču vietā – Saikavā, Zanei kopā ar vīru – aktieri Vili Daudziņu, iekopts skaists lauku īpašums citā Latvijas malā – Vallē. Vienīgo reizi „Kucēniešos” tētis Zanei parādījis kādā vasarā, aptuveni 1985. gadā, kad skaistā māja jau bijusi izpostīta, pāri galvai ieaugusi nātrēs. Zane gan saka, ka toreizējā smeldze, tagad atgriežoties vectēva māju pagalmā, ar sirsniņu un skanīgo vietējo ļaužu dziedāšanu ir aizslaucīta. Lai arī mājvieta ir pamesta, tomēr tajā stropos dūc

darbīgas bites un apkārt dzīvo mīli cilvēki, kas lolo skaistas un sirdssiltas atmiņas par Zanes Daudziņas strādīgajiem senčiem.

Aktrise ir dzimusi Rīgā, bet bērnībā visas vasaras nodzīvojusi pie vecmāmiņas laukos Skrīveros. Šobrīd aktrise un runas pedagoģe ir mīloša sieva, burvīga mamma dēliem Kārlim (20) un Matīsam (18), kurš jau ir pilngadīgs un darbojas mākslas jomā (tēva Viļa pēdās – apgūst metālapstrādi Dizaina un mākslas vidusskolā). Viņa ir stipra un šarmenta. Kopā ar aktrisi dzīvo arī viņas mamma, kura ir liels atbalsts aizņemtajai meitai.

Tie, kas skatījās seriālu „Ugunsgrēks”, aktrisi Zani Daudziņu atceras kā košu krievu tautības sievieti. Protams, ir daudz skaistu lomu teātrī, bet viņa ir arī docente, runas pedagoģe Kultūras akadēmijā.

Viņa ir teikusi – lai noķertu pavasara sajūtu, jābrauc uz laukiem un ne tikai, bet satikt... dzīvi. Šinī reizē satikām vasaru un dzīvi! Ceru, ka izbrīns bija patīess, jo iebraucot „Saulgriežu” pagalmā un kāpjot ārā no mašīnas, aiz koku lapotnes varēja saklausīt daudz balsīgu mūsu sie-

vu dziedājumu. Tikšanās brīdis bija ierobežots laikā, bet paspējām pat aiziet līdz Jošas upītei. Atmiņās par Zanes tēva ģimēni dalījās krustmeita Ruta Liepiņa, bet kā ar lellēm bērniībā spēlējās, Ausma Poriete

atcerējās Zanes tēva māsu. Zanes kundze vairāku gadu garumā atvēl laiku arī tam, lai katru nedēļu izceptu maizi. Viņa nesena atklājusi, kā izcept izcilu sēklu maizi ar ieraugu. Nākošajā tikšanās reizē lūgsim recepti

un ieraugu. Paldies aktrisei par brīnišķīgo tikšanos un cerēsim tikties vēl! Tā bija īsa, jauka, sirsnīga tikšanās.

**Ligita Tumanova,
foto – Vizma Krasta**

Stirnāžus gaidot

MEDĪBAS

Stirnāžu medības sākas no 1. jūnija. Jūnijs dabā ir ļoti skaists mēnesis. Atceros pirmo medību dienu Mētrienā. 17. jūnija vakars. Dienvidaustrumu vējš pierimis. Silts. Sēžu medību paaugstinājumā – „laktā” Būru mežā. Pa labi no manis, pie tā saucamā AGAFA grāvja, mednieks Andrejs. Aiz muguras 400 m attālumā Sildu malā Viktors. Vēl tālāk Islienā gaida Jānis – viens no trim Rozišiem. Putnu koris kā pavasārī. Sarkanriklītes, žubītes un zaļžubītes dziesmas. Tām pa vidu čunčiņš (tautā saukts kalējiņš) nepārtraukti kaļ savus treļļus, kuri līst kā sudraba lāses pret vakara klusumu. Uz lielā Gravānu – Islienmuižnieku lauka klaiņgā satrauktas dzērves. Arī ķīvišu saucieni atskan no tās pašas puses. Varbūt sabijās no dzērven. Jau saulrietā atskan mednie-

Andris Jaško ar skaisto trofeju.

ka ausīm tik tikamā sloku pavasara dziesma, drīzāk līdzīga kurkstēšanai, ne dziedāšanai. Diemžēl Eiropas direktīva aizliedz

sloku pavasara medības. Un te pēkšņi man priekšā uz zaļā meža pasugas fona dzeltens plankums. Stirnveidīgais. Diemžēl kaza. Skaisto tā vakara klusumu un putnu dziesmas nepārtrauca šāviena skaņas.

Kā jau rakstijām iepriekšējā avīzē, jūnijā vienīgais buks bija Intaram Tumanovam. Jūlijs bija veiksmīgāks. 5. jūlija vakarā stirnāzi, apvidū starp Lielniekiem un Opsiem, novaktēja Mareks Platačs. 19. jūlija vakarā, praktiski pie savām mājām uz Dziļgrāvju pusi, stirnu āzi pieveica Andrejs Grudulis. Par to priecājās dzīvesbiedre Zaiga – viens sakņu dārza postītājs mazāk. 24. jūlija vakarā pie Saulgriežiem buks Andrim Jaško. 29. jūlijā pie Lejasārēm staltbriežu telņu nomedīja Jānis Irbe. Jūlijā nošautas četras meža cūkas. Autori Diks Aivars, Jānis Irbe un Gunārs Pastars. Divus bebrus nomedījis Ilgonis Mālnieks, bet lielāko svarā 30 kg Mareks Platačs. Par trofeju vērtīgumu spriediet, skatoties foto.

**Ilmārs Grudulis
Solvītas Stulpiņas foto**

Pieskandinājām Neikenkalna estrādi

PAŠDARBNIEKI

Sieviešu kora „Jūsma” dalībniecēm vienmēr prieks ar dziesmu atgriezties Dikļu pagasta Neikenkalna estrādē. Šogad 1. jūlijā dabas koncertzālē notika koncerts, kurā tika ieskandināts gads līdz XXVI Vispārējiem latviešu Dziesmu un XVI Deju svētkiem. Ieskaņas koncertā izskanēja gaidāmo Dziesmu un deju svētku noslēguma koncerta programma. Koncerta, kurš ilga trīs stundas, mērķis bija sniegt skatītājiem izjūtas, kādas sagaidāmas gadu vēlāk Mežaparka estrādē. Tas bija satraucošs brīdis, sava veida pirmizrāde, kad dzirdējām, kā lielajā kokoriņ un brīvdabā skanēja viss koncerts. Lietum rāmi līstot, visas dienas garumā izdziedājām avangardiskas, liriskas, sentimentālas un klasiskas dziesmas, kuras radījuši talantīgie komponisti. Neslēpšu, bija skaņdarbi, kuri vēl līdz skatītājiem nonāca bikli, melodijas, kuras pazuda nošu pierakstos.

Nākamo sezonu sāksim enerģiski ga-

Rotājamies.

Lietus netraucē baudīt mūziku.

Gatavas koncertam.

tavojoties tradicionālajiem koncertiem, bet ar skatu uz nākamā gada kulmināciju – Dziesmu svētkiem.

Mīļās Mētrienas meitenes, pietiks dungot melodijas mājās, šūpuļdziesmas žūžot mazuliem – atklājiet savus talantus „Jūsma” pulkā. Skanēs kopā! Mēs dziedam piektdienās plkst. 19.00.

**Iluta Oša
Anitas Amatas foto**

Paveros debesīs –
vējš mākoņus bīda.
Vēja zīmulis zīmē
Uz gaišzilā debesu zīda.
Tur zirgi, suņi un pūķi,
Tur raganas, fejas un rūķi...
Nāc!
Mākoņu bildē ieskaties!
Viens mirklis, un bilde mainīsies.
/M. Kalna/

Sveicam augusta jubilārus!

Kristapam Āzaciņam	25.08.	25
Jevgenijam Pavlovam	20.08.	35
Ilutai Bolurči-Ghavi	11.08.	40
Tatjanai Mūrmanei	22.08.	55
Vasilijam Strogovam	04.08.	55
Selivanam Frolovam	06.08.	70
Vilhelmīnai Spīcai	01.08.	75

ko vēl vairāk –
tikai cerēt ticēt mīlēt
zemi šo un cilvēkus uz tās
ko vēl vairāk –
sveces liesmā sevi vērot
sajust savu sirdi dienā drūmajā
sajust sevi sveces liesmā kvēlā
lai no padebešiem mākoņi reiz zūd
sajust citus cilvēkus sev līdzās
kas gan dzīvē derīgāks var būt? –
ko vēl vairāk –
ticēt
cerēt
mīlēt
cita ceļa nav un neatliek
man no tevis šajā dienā grūtā
tava svētība un gaismiņa, lai tiek...

Siltus un mīļus sveicienus sūtām
Ilmāram Grudulim dzimšanas
dienā!
Mētrienas pamatskolas kolektīvs

to labo un skaisto – kas tevī mīt
neļauj nevienam apgānīt
ar saulainu dienu samēro sevi
kad debesu stīgas virmo uz zemi
ar dzintaru spodru – kas liedagā rodams
ar sveķainu lāsi – kas nenododas
liec sevī to dzirkstošo debesu prieku
lai rod to ikviens – kas pretī tev nāk...

Daudz baltu dieniņu
Ilmāram Grudulim jubilejā!
Daudz radošu rītu, piepildītu
dienu un svētīgu vakara stundu!
„Mētrienas Dzīves” veidotāji

Lai Tev pieder tas debesu zilums,
Kurā rītos visagrāk cīruļi dzied,
Kaisot dziesmas kā tīrumā graudus,
Skaists, lai dienai pa priekšu var iet.
Lai tev pieder tas mākonis baltais,
Kurš par dāvāto plašumu gaiši smeļ
Un no saviem mākoņu augstumiem
Tavai gaitai sirds vieglumu lej!
Lai tev pieder visskaistākais sapnis,
Rīts ko neaizmirst domu pagalmi likt,
Un ar viņu kā krāšņāko ziedu
Dienu pārsteigt un līdzī tai tikt!

Sveicam **Ilmāru Gruduli**
nozīmīgajā dzīves jubilejā!

Mētrienas pagasta pārvalde

PIRMSSKOLAS VECUMA BĒRNU UZRAUDZĪBA

Bērns līdz 7 gadu vecumam vēl
nespēj kritiski izvērtēt situāciju un
pieņemt racionālus lēmumus.

Neatstāj bērnu līdz septiņu gadu
vecumam bez uzraudzības.

Pirmsskolas vecuma bērnu var pieskatīt
bērns, ne jaunāks par 13 gadiem.

Par iespējamiem bērna tiesību
pārkāpumiem ģimenē ziņo
pašvaldības sociālajam dienestam
vai zvani diennakts Bērnu un
pusaudžu uzticības tālrunim
116111.

Atstāts mājās viens, bērns jūtas
vientuļš un pamests. Tas var
vēlāk radīt dažādus emocionālus
un psihiskus traucējumus.

Ja redzi pirmsskolas vecuma bērnu vienu pašu bez
uzraudzības, nekavējoties ziņo policijai.

Labklājības ministrija

Valsts bērnu tiesību
aizsardzības inspekcija

Pelēku smilodziņu
Sidraba ziediem,
Debesīs baltas
Mākoņu sliedes –
Brīnuma putnu ar vissaldāko balsi,
Vēja un magoņu draiskāko valsi –
Es jums dāvinu šajā dienā
Un vēl vissārtākās avenes pienā!
Pūkainu kameņu vasaras matos,
Prieku un liksmi acu šķelmīgos skatos,
Ūdeņu spirtgo, vēso veldzi,
Vakaros mazliet zvaigžņotas smeldzes –
Visu jauko, kas plīvo, mirgo un plūst,
Novēlu šajā brīdī Jums just!
/I. Nagla/

Ziedošus un krāsainus sveicienus
sūtām mūsu avīzītes maketētājai
Ilutai Ošai jubilejā!
Esi mums vienmēr kā saules stariņš
vajadzīgajā brīdī!

„Mētrienas Dzīves” veidotāji